

РЕШЕНИЕ

№ 10822

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12806** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР, подадена чрез процесуален представител юрк. С. М., срещу решение № 4289 от 27.09.2024г. на СРС, НО, 23-ти състав, постановено по нахд № 7235/2024г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Касаторът излага доводи, че е доказано извършването на вмененото нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП и електронният фиш съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Нарушението било установено с АТСС, спазени са били и условията по първоначалната и последваща проверка на техническото състояние на средството за видеоконтрол. Наказанието било наложено в неговия абсолютно определен размер от 400.00 /четиристотин/ лева. Неоснователни били аргументите на съда за допуснати пропуски при документирането на нарушението. Протоколът за използване на АТСС бил годно доказателствено средство, защото съдържал основните реквизити по приложението към чл.10, ал.1 от Наредбата. В него били посочени датата на използване на АТСС, отбелязани са били имената и подписите на длъжностното лице, което е настроило и разположило АТСС, подпис и имена на лицето, което го е проверило. Г. И. Б. е осъществил от обективна и субективна страна нарушението, като е превишил максимално допустимата скорост на движение

на автомобила с 34 км./ч.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 23-ти състав по нахд № 7235/2024г., като вместо него се постанови ново решение, с което да се потвърди електронен фиш, серия К, № 7800126. Претендира да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Г. И. Б. не е депозирал писмен отговор по жалбата и не взема участие в процеса пред настоящата инстанция.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4289 от 27.09.2024г., постановено по нахд № 7235/2024г. на СРС, НО, 23-ти състав е отменен електронен фиш, серия К, № 7800126, с който на Г. И. Б. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП е било наложено административно наказание –глоба в размер на 400.00 /четирисотин/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че съставеният протокол по чл.10 от Наредба № 81213-532/12.05.2015г. не съдържа име и подпис на служителя в СДВР, който е бил оправомощен за приемането му, както и за съхранение на записите от паметта на АТСС в предназначената за това компютърна конфигурация, както и кое е структурното звено, където се съхранява информацията. В протокола за използване на техническото средство било отразено автоматично прехвърляне на данните от паметта му по електронния фиш, каквато възможност за удостоверяване съхраняването на информацията не била нормативно предвидена. СРС въз основа на тези доводи е счел, че е било допуснато съществено нарушение на реда за установяване на нарушенията, което е довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

На 20.07.2023г. в 17.34 часа в [населено място], по [улица]до № 50, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, Г. И. Б. е управлявал лек автомобил „Рено Колеос“, рег. [рег.номер на МПС] със скорост 84 км/ч. при ограничение от 50 км/ч., въведено с пътен знак „В-26“ . Превишението от 34 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „С. М2“, № MD1197, съгласно чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП във вр. § 6, т.65 от ДР на ЗДвП. За това нарушение е била наложена глоба по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП в абсолютно определения от закона размер от 400.00 /четирисотин/ лева с издаване на електронен фиш, съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – отменително

основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Санкционният акт е отменен единствено поради разбирането на съда, че в административнонаказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с документирането на нарушението в протокола рег. № 4332р-48733/21.07.2023г.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи “.

Настоящата инстанция не подкрепя изводите на въззивния съд, че са допуснати нарушения със съществен характер, при съставянето на протокола по чл.10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.). Констатира се спазване на регламентираните в нормите на чл.6- чл.12 условия относно експлоатирането на АТСС и липсата на допуснати нарушения при заснемането и установяване на деянието.

В съставения протокол № 4332р-48733/21.07.2023г. са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Л. на попълнени имена и подпис на длъжностното лице, приело протокола за използване на АТСС, както и информация в кое структурно звено се съхранява същия, не рефлектира по никакъв начин на валидността на протокола, доколкото данните, съдържащи се в същия са били проверени от началника на ОПП- СДВР комисар Н. К., който е удостоверил тяхната достоверност. Съдът не констатира други пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.

Настоящият състав на съда споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателно производство Г. И. Б. е бил съвсем наясно за какво

точно нарушение му се търси отговорност, той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде жалба срещу електронния фиш. В изискуемата от закона конкретика е очертано времето, мястото, механизмът на нарушението и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, поради което правото на защита на Г. И. Б. е било гарантирано в неограничена степен.

Безспорно най-съществените отличителни белези на електронния фиш са установяване на нарушението с техническо средство и неговото последващо автоматично генериране в отсъствието на контролен орган и нарушител. Тези кумулативни изисквания са налице, независимо от предвидената възможност потребител на ЕЦОН /служител на МВР/ да преглежда данните за събитието, да определя дали е извършено нарушение, както и да допълва/коригира същите, доколкото след процесната верификация на нарушението системата изпраща данните към АИС-АНД за автоматично генериране на електронен фиш. Липсва каквото и да е законодателно ограничение, органите на МВР да извършват проверка на постъпилите данни от констатираното с техническо средство нарушение и при необходимост да ги прецизират, като тези действия не превръщат полицейските инспектори в издатели на електронните фишове, поради което не са предвидени изисквания за тяхната компетентност. Автоматични са преносът на данни към АИС-АНД и издаването на електронния фиш от съответната териториална структура на ОД на МВР, но не и предшестващата ги обработка относно твърдяното административно нарушение, установено с АТСС.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени електронни фишове, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на електронния фиш, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

В решението липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издадения електронен фиш, е в невъзможност да извърши проверка на атакуваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно неговата материалноправна законосъобразност. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на приложимите норми от ЗДвП. В касационното производство не се решава материалноправният спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение.

По тези доводи и в заключение, решението от 27.09.2024г. на СРС, НО, 23-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.1 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 4289 от 27.09.2024г., постановено по нахд № 7235/2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.